Dosarul nr. 5r-2621/2025
4-25067537-12-5r-14052025

H O T Ă R Â R E
În numele legii

22 septembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Eugenia Bîzgan
În lipsa:
Petiţionarului Ana Mihailova
Agentului constatator Dumitru Carablut

A examinat în şedinţa de judecată publică contestaţia depusă de către ***Mihailova Ana,*** ******,* împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 432268 şi a deciziei de sancţionare din 18.04.2025 în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional, întocmite de către agentul constatator, din cadrul IP Botanica a DP a mun. Chișinău – Carablut Dumitru, instanţa

c o n s t a t ă :

La data de 18.04.2025, agentul constatator din cadrul IP Botanica a DP a mun. Chișinău – Carablut Dumitru, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie MAI06 432268 din 18.04.2025 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care Mihailova Ana în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional, a fost sancţionată cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 25 000 lei (douăzeci şi cinci de mii) lei, fiind reţinut în sarcina acesteia că, în perioada 01.01.2024-22.10.2024, a fost depistată că a primit surse financiare prin intermediul P.S.B. „Banc” în favoarea unui candidat electoral din scrutinul din 2024.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenţie MAI06 432268 din 18.04.2025 şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional, Mihailova Ana la data de 05.05.2025, a depus contestaţie în adresa Inspectoratului de poliţie Botanica, solicitând anularea acestuia şi încetarea procesului contravenţional.

În motivarea contestaţiei, Mihailova Ana a indicat că, în baza răspunderii proprii nu a luat parte la nici o campanie electorală şi nu s-a aflat nici într-un partid, nu a primit nici un suport financiar.

În şedinţa de judecată petiţionarul Mihailova Ana nu s-a prezentat deşi a fost înştiinţată legal prin intermediul citaţiei cu aviz de recepţie (*f.d. 30*), astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa petiţionarului, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În şedinţă de judecată agentul constatator din cadrul IP Botanica a DP a mun. Chişinău, Carablut Dumitru, nu s-a prezentat deşi a fost înştiinţată legal prin intermediul citaţiei cu aviz de recepţie (*f.d. 31*), astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele contravenţionale prezentate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată consideră întemeiată contestaţia înaintată, urmând a fi admisă, din următoarele motive.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Apriori, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 432268 şi decizia de sancţionare din 18.04.2025, Mihailova Ana a fost atrasă la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, în circumstanţele în care, în perioada 01.01.2024-22.10.2024, a fost depistată că a primit surse financiare prin intermediul P.S.B. „Banc” în favoarea unui candidat electoral din scrutinul din 2024 (*f. d. 14*).

Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 432268, în privinţa persoanei fizice Mihailova Ana a fost emisă decizia de sancţionare din ***18.04.2025*** - cu amendă, în mărime de 500 (cinci sute) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 25 000 lei (douăzeci şi cinci de mii) lei MD.

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Mihailova Ana a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. MAI06 432268 din 18.04.2025 şi a deciziei emise în baza lui, la ***05.05.2025*** în adresa Inspectoratului de poliţie Botanica, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

În continuare, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Astfel, instanţa n-a depistat careva încălcări la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectiv temeiuri legale de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 432268 din 18.04.2025 şi a deciziei de sancţionare din aceeaşi dată, întocmite în privinţa lui Mihailova Ana nu au fost constatate.

Instanţa de judecată notează că deşi petiţionarul a solicitat declararea nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 432268 din 18.04.2025, acesta nu a indicat care este temeiul de drept în acest sens, or instanţa de judecată nu a constatat un astfel de temei din oficiu.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri şi nu corespunde circumstanţelor de fapt stabilite în cauză.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile,

corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În corespundere cu art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Raportând circumstanţele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către petiţionar în contestaţie instanţa atestă că probatoriul adus de agentul constatator în confirmarea faptelor descrise în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este argumentat şi motivat în măsura în care să fie constatată cu certitudine săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional de către Mihailova Ana.

La caz, instanţa reţine că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului agentul constatator a administrat şi anexat la materialele cauzei contravenţionale procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 432268 din 18.04.2025 (*f.d. 14*);

- copia încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 22 octombrie 2024, împreună cu mandatul judecătoresc, dosar nr. *****, prin care s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigaţie în cauza penală nr. ***** (*f.d. 15-17*);

- copia încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 01 aprilie 2025, împreună cu mandatul judecătoresc, dosar nr. *****, prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţie din cauza penală nr. *****, în cauza contravenţională ***** (*f.d. 17 verso-19*);

- copia ordonanţei procurorului delegat în Procuratura Anticorupţie Cristina Carajeleascov din 08 noiembrie 2024 privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurii speciale de investigaţii, prin care s-a dispus: constatarea faptului că la efectuarea măsurii speciale de investigaţii - colectarea de informaţii de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice privind aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB” şi/sau „ПСБ”, pentru perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024, de la operatorul S.A. „Moldcell”, au fost respectate condiţiile şi temeiurile legale prevăzute de Codul de procedură penală, iar rezultatele acestei măsuri speciale de investigaţii fiind apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr. ***** (*f.d. 20-22*);

- copia ordonanţei procurorului delegat în Procuratura Anticorupţie Cristina Carajeleascov din 11 decembrie 2024 privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurii speciale de investigaţii, prin care s-a dispus: identificarea abonatului unei reţele de comunicaţii electronice de la furnizorul de servicii electronice S.A. „Moldcell”, prin aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB” şi/sau „ПСБ”, pentru perioada de timp 01.01.2024--22.10.2024, de la operatorul S.A. „Moldcell”, a utilizării cartelelor SIM unice (46040 numere), iar rezultatele acestei măsuri speciale de investigaţii fiind apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr. ***** (*f.d. 22 verso -24*);

- copia ordonanţei procurorului delegat în Procuratura Anticorupţie Cristina Carajeleascov din 19 noiembrie 2024 privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurii speciale de investigaţii, prin care s-a dispus: identificarea abonatului unei reţele de comunicaţii electronice de la furnizorul de servicii electronice S.A. „Moldcell", prin aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB" şi/sau „ПСБ", pentru perioada de timp 01.01.2024--22.10.2024, de la operatorul S.A. „Moldcell", a utilizării cartelelor SIM unice (46040 numere), iar rezultatele acestei măsuri speciale de investigaţii fiind apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr. ***** (*f.d. 24 verso -25*);

- raportul din 18.04.2025 (*f.d. 26*).

Alte înscrisuri la dosar nu se regăsesc.

Instanţa atestă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui Mihailova Ana în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Examinând minuţios documentele anexate în copii de către agentul constatator la materialele dosarului cauzei contravenţionale în privinţa lui Mihailova Ana instanţa de judecată atestă că acestea confirmă doar dispunerea şi autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigaţii în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. *****, pornită în baza art. 181^3 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul penal, precum şi autorizarea folosirii datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii din cauza penală nr. ***** în cauza contravenţională *****6, însă, procesele-verbale privind consemnarea rezultatelor efectuării acestor măsuri speciale de investigaţii, la materialele dosarului cauzei contravenţionale lipsesc.

La acest capitol, cu trimitere la prevederile art. 133 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată menţionează că, măsurile speciale de investigaţii se dispun şi se efectuează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: 1) este pornită urmărirea penală cu privire la pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni grave, deosebit de grave sau excepţional de grave, cu excepţiile stabilite de prezenta secţiune; 2) acţiunea este necesară şi proporţională cu restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului; 3) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal şi/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor. (2) Măsurile speciale de investigaţii pot fi efectuate în privinţa bănuitului, învinuitului sau persoanei despre care există probe că fie contribuie la pregătirea sau la săvârşirea infracţiunii, fie primeşte ori transmite bani, bunuri sau informaţii pertinente pentru cauza penală.

Respectiv, instanţa de judecată apreciază că, probele administrate în rezultatul efectuării măsurilor speciale de investigaţii ar putea fi folosite în procesul contravenţional doar în cazul pornirii acestuia de către procuror în cazul încetării urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenţie, în condiţiile prevăzute la art. 396 alin. (3) din Codul contravenţional, ceea ce nu se atestă în cauza examinată.

Astfel, în cadrul examinării contestaţiei, instanţa de judecată a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăţia făptuitorului Mihailova Ana or, întru confirmarea comiterii contravenţiei, la materialele cauzei nu există nici un element de fapt, dobândit în modul stabilit de prezenta lege, care a servit la constatarea

existenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la elucidarea tuturor circumstanţelor importante pentru justa soluţionare a cauzei, potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravenţional.

Potrivit art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional, fapta contravenţională constă *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune*.

Obiectul material sau *imaterial* al contravenţiei de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă". Procesul-verbal nu indică în mod clar, concret şi direct: sursa exactă a sumelor băneşti, conţinutul transferului (cu menţiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiţionate de un vot.

Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art. 47[1] Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acţiunii prejudiciabile de pretindere, acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie pretinderea, acceptarea şi recepţionarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existenţa intenţiei directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că pretinde, *primeşte* sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin şi să acţioneze în mod deliberat pentru a condiţiona o acţiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenţiei pe lângă condiţiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravenţional pentru această faptă, întrucât elementul esenţial îl constituie influenţarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Conform materialelor cauzei, instanţa reţine că nu este indicată suma totală care a fost pretinsă, acceptată şi primită de Mihailova Ana, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă aceşti bani au ajuns la destinatar şi dacă aceşti bani au fost ridicaţi, legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la aplicaţia bancară şi alegerile din toamna anului 2024, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar.

Materialul contravenţional prezentat de agentul constatator nu conţine: nici o declaraţie a presupusului „corupător", nici o mărturie sau înregistrare care să ateste condiţionarea votului, nici o dovadă că persoana a votat în urma primirii banilor. Scopul de influenţare a votului trebuie dovedit, nu doar presupus.

Astfel, lipsesc probe directe care să ateste intenţia şi destinaţia sumelor primite**.** Nu sunt anexate contracte, declaraţii ale persoanelor implicate, documente bancare cu destinaţia sumelor sau alte înscrisuri care să confirme caracterul electoral al acestor tranzacţii.

Astfel, datele enunţate supra nici nu au fost verificate corespunzător, iar raportul colaboratorului de poliţie nu poate fi reţinut în calitate de probă ce demonstrează vinovăţia

persoanei, or acesta are valoare pur descriptivă şi nu oferă detalii aferente comiterii contravenţiei de care a fost recunoscut vinovat anume Mihailova Ana.

Aici, instanţa de judecată reţine că, în cazul în care contravenientul Mihailova Ana a contestat circumstanţe faptice constatate de către agentul constatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susţinerea actului de acuzare contravenţională, constatându-se de asemenea lipsa efectivă a probelor care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată relevă că, afirmaţiile invocate în actul de constatare a faptei contravenţionale poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv, în contextul art. 461 din Codul contravenţional, această împrejurare face incompatibilă menţinerea în vigoare a actului de sancţionare.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui Mihailova Ana instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie acţionează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De aici rezultă că, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra că Mihailova Ana a pretins, acceptat sau a primit, personal sau prin mijlocitor, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau a acceptat promisiuni ori a ofertei, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, realizând astfel latura obiectivă a contravenţiei incriminate, prevăzute la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravenţională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravenţională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenţie concretă.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa reţine că, procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă doar în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, prezumţia de veridicitate a consemnărilor făcute de către agentul constatator în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie referitoare la situaţia de fapt a fost răsturnată prin lipsa la materialele dosarului cauzei contravenţionale a probelor legal administrate care au servit la constatarea existenţei

contravenţiei, la identificarea făptuitorului şi la constatarea vinovăţiei, fapt care pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator la constatarea contravenţiei imputate lui Mihailova Ana.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza *Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord* din 17 decembrie 1996).

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală", în înţelesul european autonom al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situaţia de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina lui Mihailova Ana.

Conform dispoziţiei art. 461 din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional, iar potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

Faţă de cele ce preced, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri,

formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, din care considerente va admite contestaţia depusă de Mihailova Ana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Botanica al Direcţiei de Poliţie a municipiului Chişinău, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, şi a deciziei de sancţionare contravenţională, şi va înceta procesul contravenţional din lipsa faptei contravenţiei.

Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), 448, 460, 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestaţia cet. ***Mihailova Ana*** împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 432268 şi a deciziei de sancţionare din 18.04.2025, emisă de agentul constatator din cadrul IP Botanica a DP a mun. Chișinău – Carablut Dumitru, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se anulează procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 432268 şi a deciziei de sancţionare din 18.04.2025, emisă de agentul constatator din cadrul IP Botanica a DP a mun. Chișinău – Carablut Dumitru, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional şi se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Mihailova Ana, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,

Judecător Lilia Lupaşco